Bc. Lenka Belicová

Lexikálne osobitosti mexickej španielčiny, najmä hovorového jazyka

Oponentský posudek diplomové práce

Práce zaměřené na rysy některé z mnoha dialektálních variant španělštiny jsou mezi studenty tradičně tématem oblíbeným, bohužel však také velmi zrádným, neboť ve chvíli, kdy autor nemá možnost provést důkladný terénní výzkum, často nezbývá než celou práci opřít jen o sekundární literaturu, což zavdává příčinu k pochybnostem o vlastním přínosu autora. Mohu s potěšením konstatovat, že práce Lenky Belicové tímto nedostatkem v žádném případě netrpí a jedná o text kvalitní a přesvědčivý. Do jisté míry to může být dáno i tím, že autorka měla možnost v rámci studia do Mexika vyjet, především je však toto nutno přičíst autorčině preciznosti, promyšlené struktuře celé práce a systematičnosti a pečlivosti při práci s jazykovým materiálem.

Autorčiným cílem bylo představit lexikální specifika mexické hovorové španělštiny, přičemž práce je podle tradičního úzu členěna na část teoretickou a praktickou. V části teoretické autorka postupuje logicky, její výklad je přehledný a ucelený. Chtěla bych ocenit i to, jak důkladně se pokouší definovat pojmy „mexická španělština“, „hovorový jazyk“ a poukázat na jejich možnou nejednoznačnost. Autorka si také úspěšně zachovává k předkládaným informacím zcela neutrální postoj a nesklouzává k přílišným generalizacím, v pasážích věnovaných odrazu mexické identity ve specifikách mexické španělštiny pouze přehledně shrnuje názory jiných autorů, aniž by se sama pouštěla do nemístných a nepodložených úvah, což hodnotím veskrze kladně. Mohla by nicméně autorka u obhajoby stručně shrnout svůj názor na Alarcónovy závěry týkající se tzv. mexického komplexu a jeho pronikání do některých rysů mexické španělštiny?

V části praktické autorka samostatně třídí výrazy typické pro mexickou španělštinu do několika skupin, a vytváří tak jejich „katalog“. Postup získávání těchto výrazů byl velmi promyšlený a autorka ho zevrubně popisuje v úvodu praktické části. Příloha k práci je pak tvořena abecedním přehledem všech slov, která autorka zkoumala. Jejich počet odhaduji na cca 400 (pokud jsem tuto informaci v textu nepřehlédla, autorka sama přesné číslo neuvádí), což považuji za reprezentativní počet. Sestavení klasifikace jednotlivých mexikanismů rozhodně nebylo jednoduchým úkolem a také zařazovaní jednotlivých slov do konkrétních skupin není mechanickou prací, autorka se vždy na základě více zdrojů seznámila s významem slova i jeho původem a na základě těchto informací ho zařadila, přičemž její klasifikace je povětšinou bezrozporná. Jak sama autorka uvádí, předložený přehled by mohl posloužit jako dobré

východisko pro podrobnou korpusovou studii (dovedu si představit i sociolingvistický dotazník, který by ověřil, zda mladí lidé z Mexika skutečně všechny výrazy znají a považují je za používané).

Zdařilý je také závěr celé práce, v němž autorka celou řadu dílčích poznatků výstižně shrnula a přehledně představila hlavní přínosy své práce.

Výhrady nemám ani k formální stránce práce (pouze u španělských citací postrádám slovenský překlad), kladně bych se chtěla vyjádřit i ke kultivovanému stylu, jímž je text napsán.

Práce jako celek je zajímavá a je bezesporu výsledkem dlouhého a usilovného sběru dat a jejich následného třídění. Text bez obtíží splňuje všechny nároky kladené na studenty navazujícího magisterského cyklu a předběžně navrhuji hodnocení *výborně*.

V Praze 14. srpna 2017 PhDr. Dana Kratochvílová, Ph.D.